

UZASADNIENIE

Powód easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego W. Ł. kwoty 631,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych (30 zł), kosztów zastępstwa procesowego (180 zł) oraz opłaty manipulacyjnej (0,78 zł).

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 r. przejął od firmy (...) Sp. z o.o. w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu nieuregulowanych należności wynikających z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny 13 listopada 2013 r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany W. Ł. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 maja 2013 r. (...) Sp. z o.o. w (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę ramową przelewu wierzytelności. Zgodnie z treścią § 1 umowy, jej przedmiotem było ustalenie zasad, w oparciu o które nastąpi przeniesienie wierzytelności w rozumieniu art. 509 i n. kodeksu cywilnego przez cedenta na rzecz cesjonariusza. Cedent oświadczył, że przysługują mu istniejące i wymagalne wierzytelności pieniężne względem klientów cedenta, wynikające z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek z tytułu świadczenia przez cedenta usług telekomunikacyjnych lub innych usług świadczonych klientom przez cedenta. Stosownie do § 2 pkt 10 umowy, po zapłacie ceny cedent zobowiązał się do przekazania przygotowanego na płycie CD pliku z wykazem wierzytelności. Następnie 23 grudnia 2013 r. podpisane zostało porozumienie nr 4/ (...) o przelewie wierzytelności dla pakietu wierzytelności nr (...) pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. a easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.. Wedle § 1 ust. 2 porozumienia sprzedający oświadczył, że sprzedaje wierzytelności wymienione w Załączniku nr 1 do umowy, a kupujący oświadczył, że wierzytelności te nabywa.

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności k. 24-27v.; porozumienie k. 20-23)

Powód sporządził zawiadomienie pozwanego o przelewie wierzytelność z tytułu nieuregulowanych należności dotyczących umowy o świadczenie usług w wysokości 629,41 zł.

(dowód: zawiadomienie, k. 18-18v.)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i podlegało oddaleniu.

Ponieważ pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew i nie stawił się na wyznaczone posiedzenie Sąd, stosownie do treści art. 339 § 1 kpc, zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego.

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 kpc, w którym określono podstawę faktyczną wyroku zaocznego, sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej

analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

W ocenie Sądu powód nie wykazał, jakoby przysługiwała mu wierzytelność dochodzona pozwem. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Reguła ta nabiera szczególnego znaczenia w sytuacji, gdy strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Jeśli powód twierdził, że nabył konkretną wierzytelność winien to skutecznie wykazać. Powód wywodził swe roszczenie z zawartej z (...) Sp. z o.o. w W. umowy cesji wierzytelności, na podstawie której nabył wierzytelność przysługującą zbywcy wobec pozwanego. Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (art. 509 kc, por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r., sygn. akt V CSK 187/06, M. Prawn. 2006/16/849). Pozew natomiast nie zawierał ani nie wskazywał żadnego dowodu na istnienie zobowiązań pozwanego wobec (...) Sp. z o.o. w W.. Powód powołał się na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartą pomiędzy zbywcą a pozwanym, ale jej nie przedłożył – ograniczając swoje twierdzenia faktyczne do stwierdzenia samego faktu cesji wierzytelności. Nadto przedłożona Sądowi umowa nie zawiera Załącznika nr 1, tj. wykazu zbytych wierzytelności, które potwierdzałyby legitymację czynną strony powodowej. W ocenie Sądu sam wyciąg z wykazu wierzytelności (k. 12) wystawiony przez stronę powodową nie może stanowić wystarczającego dowodu w niniejszej sprawie uzasadniającego uwzględnienie żądań pozwu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. za 14 dni lub z apelacją,

Pisz, 13.06.2014 r.